

Ο ΧΩΡΙΚΟΣ, ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗ.

Τιμάται, κατ' έτος δίστηλα 2, καθ' εξαμηνίαν 1, κατά τριμηνίαν 1/2, προπληρωτέα.
Εκδίδεται άπαξ τής εβδομάδος, άπροσδιορίστως.—Τιμή καταχώρησης, ό στίχος λεπτά 13.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ, 11 Νοεμβρίου 1851.

Ενώ ρίπτομεν τας όλίγας ταύτας λέξεις επί του χά-
ρου, σκοπούμεν να διαπραγματευθώμεν τα περὶ τής
πολυθρullήτου εκείνης δίκης, ήτις αποβλέπει τοὺς κα-
τηγορηθέντας ενώπιον του πλημμελειοδικείου επί εξυ-
βρίσει δημοσίων υπαλλήλων, καθ' όν καιρόν οὔτοι ἐ-
ξήσχοον, συμποτικάζοντες, τὰ δημόσιά των καθή-
κοντα (ώς αναφέρει του Εισαγγελέως τὸ ἐγκλητήριον)
τὰ δικαστήρια ἴσως εκδίδουσι, κατά τὸ εθισμένον, τήν
δρακόντιον απόφασίν των, ήτις θέλει ρίψει και πάλιν
εἰς τήν απελπισίαν πολλὰς αναμφισβόως οικογενείας.

Γράφοντες δὲ τὰ όλίγα ταῦτα, δὲν ἔχομεν βεβαίως
τροπὸν νὰ φωτίσωμεν τὰς ἀρχάς, μήτε πιστεύομεν,
ἔτι δυνάμεθα νὰ καταπεισώμεν τὰ Δικαστήρια διὰ τῶν
λόγων μας· τὸ τοιοῦτο ἤθελεν εἶσθαι αφοσίωσις, μόνον
νὰ τὸ πιστεύη τις, ἀφοῦ μάλιστα συλλογισθῆ, ὅτι ἄπα-
σαι αἱ ἐξ επαγγέλματος κατηγορίαι δὲν ἔχουσι σήμερον
ἀντικείμενον τήν ἀπαιτούμενην τιμωρίαν τῶν ἐγκληματιῶν
πρὸς διόρθωσίν των, ἀλλὰ μόνον τήν ἀγενῆ εὐχρηστή-
σιν τής εκδικήσεως· μάρτυρες τής ἀληθείας τῶν λόγων
μας τούτων δύνανται νὰ εἶνε, ὅσοι εἶδαν τήν μανίαν,
μὲ τήν ὁποίαν αἱ ἀρχαὶ διώκουσι τήν προκειμένην δι-
κην. Εμπληροῦμεν ὅμως ἀπλῶς δημοσιογραφικὸν καθή-
κον, ὑπερασπιζόμενοι τοὺς πολίτας εκείνους, τοὺς ὁποί-
ους ἡ κυβέρνησις, μὲ εισαγγελικὰ σοφίσματα, ἔλαβε τήν
σκληρὰν ἀναισχυντίαν νὰ ἐμπλέξῃ εἰς τὰς παγίδας τής,
κατηγορήσασα αὐτοὺς ὡς ἐνόχους μεγάλου τινὸς ἐγκλή-
ματος. Διὰ νὰ μάθῃ δὲ πὰς τις τὸ βάρος τοῦ ἐγκλήμα-
τος τούτου, ἰδοὺ, διηγούμεθα μὲ ἱστορικὴν ἀκρίβειαν
τὸ γεγονός.

Τὸ ἐπαρχικὸν συμβούλιον Κεραλληνίας εἶχε λάβει,
ὡς εἶνε γνωστὸν, τήν δυσυχῆν ἰδεαν, τοῦ νὰ δώσῃ πολι-
τικὸν δέπτην, τήν 18 του παρελθόντος Σεπτεμβρίου, εἰς
τὸν ἀρμοστὴν Οὐάρδον, κατά τήν ἐνταῦθα διατριβήν
του. Τὸ συμβόσιον τούτο ἐκέλλε νὰ λάβῃ μεγίστην πο-
λιτικὴν βαρύτητα, διότι ἐπρόκειτο ν' ἀποφανθῆ ὁ λαὸς

διὰ τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐκλεχθέντων ἐπαρχικῶν συμβούλων
ὑπὲρ τής διαγωγῆς τοῦ ἀρμοστοῦ, κατά τὰς θλιβεράς
τῆς στρατοκρατίας ἐποχάς, και νὰ κηρύξῃ τὴν εὐγνω-
μοσύνην του διὰ τὰς μεγάλας εὐεργεσίας, τὰς ὁποίας
ἡ προστασία εἰς αὐτὸν ἔκαμε. Διὰ τοῦ τοιοῦτου συμ-
ποσίου, ἔμελλε νὰ διαψευσθῶσι λοιπὸν, ἐκ μέρους τής
Κεφαλληνίας, αἱ ἀρχαὶ και οἱ λόγοι τῶν ἐν τῇ Βουλῇ
ἀντιπροσώπων, νὰ κηρυχθῆ δε, τελευταῖον, ὅτι ἡ θέλη-
σις τοῦ λαοῦ εἶνε ὑπὲρ τής διατηρήσεως τής Προστασίας.
Τοιαύτη ἦτο ἡ καταχθόνιος τοῦ συμποσίου ἰδέα, και
τρία μέλη τοῦ ἐπαρχικοῦ συμβουλίου, ἀνθρωποὶ μὲν
μηδεμιάς βαρύτητος, ἐπιβληθέντες ὅμως δυστυχῶς εἰς
τὸν λαὸν κατά τὰς ἐκλογάς, ἔνεκα τής παραιτήσεως
τινῶν ἀληθῶς ἀνεξαρτήτων ἀνδρῶν, συνήνεσαν εἰς τοῦ-
το, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ προέδρου αὐτῶν, και ἔδωσαν
εἰς ἡμᾶς τὸ λυπηρὸν θέαμα, τοῦ νὰ ἀποκηρύξωσιν ἐπι-
σήμως ἐν συμποσίῳ τὰς ἀρχὰς εκείνας, διὰ τὰς ὁποί-
ας πρό τινος καιροῦ ἀνεδείχθησαν ἐπαρχικοὶ σύμβου-
λοι.

Ὁ λαὸς δυσαρεστημένος, και πρὶν διὰ πολλὰ ἄλλα,
ἀλλὰ και τώρα πολὺ πλέον ἀγανακτῶν διὰ τὰς κινδύ-
λους αὐτὰς ἐκφράσεις τῶν αἰσθημάτων του, συνῆλθε κα-
τὰ τὸ ἐσπέρας ἐκεῖνο περίξ τοῦ ἐπαρχείου, ὅπου εἰδί-
δετο τὸ πολυθρullήτον συμβόσιον, διὰ νὰ ἴδῃ, ἀν ἀλη-
θῶς οἱ εκλεκτοὶ του οὔτοι συνεωχοῦντο ἐν ὀνόματι αὐ-
τοῦ, και νὰ ἀκούσῃ ἀν προέπινον ὑπὲρ τής δουλείας του.

Κατὰ δυστυχίαν τὸ τοιοῦτο ἀλήθευε, και οἱ συνεω-
χούμενοι, ὅλοι ἀνθρωποὶ τοὺς ὁποίους πῶποτε ὁ λαὸς
δὲν ἠγάπησεν, ἐώρταζον ἐν τυμπάνῳ και χορῳ τήν δου-
λείαν μας. Ὁ οἶνος ἐχύθη ἀφθόνως εἰς σπονδάς ὑπὲρ τής
διατηρήσεως τῶν δεσμῶν μας, και ἡ μουσικὴ τελευταῖον,
μουσικὴ ἐπαχθῆς, ὡς ἀνακαλοῦσα εἰς ἡμᾶς τήν δουλείαν
μας, ἐπῆλθεν ἀλλαλάζουσα διὰ νὰ ἐρεθίσῃ ἔτι μάλ-
λον τὴν ὀργήν τοῦ πάντα ταῦτα ἀκρωμένου πλήθους.
Εἰς τοιαύτην στιγμὴν, ἐρωτῶμεν τώρα τὰς καρδίαις και
τῶν πλέον φρονίμων πολιτῶν, τῶν πολιτῶν εκείνων οἵ-
τινες διὰ μεγάλων ἀγῶνων ἔμαθον νὰ δεσμεύωσι τῇ
ἐκχέλιπιν τῶν αἰσθημάτων των, ἵδῶντες οὔτοι, ἂν
κεσθῶν εἰς μόνον ἀπλοῦς σφαιριγμούς, κατά τοιαύτην
προκαλεστικὴν περίπτωσιν; Και ὅμως ὁ λαὸς οὔτος δὲν
ἔπραξε τίποτε περισσώτερον, ἀλλ' ἤρκεσθι, μόνον διὰ

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ
ΣΥΝΑΔΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΔ.ΣΥ.Υ.Ι.Φ.Υ.0090

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ
ΣΥΝΑΔΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

τούτου ν' αποφανθή αρνητικώς, και ν' αποδείξη, ότι πάντα ταύτα δεν έγιναν εν όνόματι του. Η αστυνομία, ήτις εγνωρίζε την διάθεσιν ταύτην του λαού, ή ήλθε να δεσμεύη ως και αυτά τὰ επιφανήματα της αγανακτικής του—επιφανήματα τὰ όποια και ό μεγαλύτερος των τυράννων δεν τολμά να δεσμεύη—περικύκλωσε λοιπόν άπαν τὸ πλῆθος διά χωροφυλάκων εϊοίμων να επιπέτωσι καθ' ούτινος ήθελον εννοήσαι παραμικρόν σημειον αποδοκιμασίας, και συνέλαβεν, καθ' όν καιρόν ή κούσθησαν οι σφυριγμοί, πολιτάς τινάς, επί των όποιων είχε προηγουμένως βίψει τὰ βλέματά της, ως μελλόντων να προκινήσωσι τήν τοιαύτην έκφρασιν. Αδιάφορον δὲ αν ούτοι έλαβον μέρος ή όχι εις αυτήν κατά τήν νομολογίαν της κυβερνήσεώς μας εξαρκεί και ή μόνη ιδέα διά να αποτελέση έγκλημα.

Ηδυνάμεθα ν' αναφέρωμεν πάμπολλα παραδείγματα, παλαιά και νέα, διά ν' αποδείξωμεν πώς ήθεώρουν τα τοιαύτα οι πολιτικοί άνδρες, τους όποιους; έπρεπε να μιμηθῆ, τουλάχιστον κατά τοῦτο, και ό άρμολστής, τόν όποιον απέβλεπε κυρίως τοιαύτη έκφρασις, αλλά τὰ παραλείπομεν. Αναφέρωμεν δὲ τὸ του Τιμολέοντος μόνον, όστις, ακούσας ποτὲ ότι υβρίζετο από τινεσ Συρακουσίους, τήν πατρίδα των όποιων είχεν απαλλάξει της τυραννίας, αντί να όργισθῆ, ό αληθώς μέγας άνήρ, « χαίρω, ειπεν, ότι έδωσα τόσον έλευθερίαν εις τους πολίτας, ώστε δύνανται να υβρίζωσι και έμε τὸν εἰδιον. » Αλλά ή άρμολστής της Επτανήσου ιδύναιται άρα γε να ειπῆ τι όμοιον; Κατ' αλήθειαν, τὸ να φανῆ τις γενναίος δεν εινε εις τήν εξουσίαν του; απαιτείται πρό πάντων να έχη δικαίον, και ό άρμολστής δεν εινε τόσῳ άμεμπτος, διά να φανῆ τόσῳ γενναίος. Διά τοῦτο, παρέπευψε, διά των υπαλλήλων του, τήν ύπόθεσιν ταύτην εις τὰ δικαστήρια. Αὐτὰ εντός όλίγου υ' αποφανθῶσιν επί τοιούτου άντικειμένου. 'Αλλ' έχομεν, άρα δικαστήρια, διά να λάβωσι τὸ θάρρος να υπερασπισθῶσι τὰ θύματα, τὰ όποια με τόσην επιθυμίαν άπαιτείται παρ' αὐτῶν ή εξουσία; Ιδού, περί τίνος άπαντες άμφιβάλλουσι! Και βεβαίως, ή έκτελεστικῆ εξουσία, μεταθετοῦσα δύο δικαστικούς υπαλλήλους από τὰ ενταῦθα δικαστήρια, δεν εννόησε να τους προβιβασῆ άνταμοίβουσα αὐτους διά τήν ανεξαρτησίαν των; αλλ' ή ήλθεσε μάλιστα δι' αὐτὸ τοῦτο να τους τιμωρήσῃ, και συγχρόνως ν' απομακρύνῃ εν ανυπερβλήτων εμπόδιον, τὸ όποιον ανυψώνετο απέναντι των παρανόμων σχεδίων της. Η κυβερνήσις τὸ κατέστρεψε, και τώρα, δικαίως καθεις δύναιται να ειπῆ, ότι τὸ δικαστικὸν πεδίον έμεινεν ανοικτόν και άπροτειχιστόν εις τὰς επιδρομάς της εξουσίας.

Αλλ' όλα ταύτα και τὰ παρόμοια τούτων πράττουσα ή κυβερνήσις, 'που άρα διανοεῖται να φθάσῃ; Εἰςθυμήθη ποτὲ, ότι τοιαῦτος και τοσοῦτος σκληρὸς χλευασμὸς, αν ποτὲ δοθῆ παραμικρὰ εύκαιρία, δύναιται να εξακτλήσῃ τήν ύπομονήν όποιουδήποτε λαού, εἴτω και άδυνατού; Ναι, άς τὸ συλλογισθῶσι τώρα τουλάχιστον, ότι ό λαὸς οὔτος δύναιται διά μίαν στιγμὴν να γίνῃ αρκετὰ δυνατός, όσον απαιτείται πρὸς έκδίκησιν και άς ενθυμηθῶσιν πόσον έφάνῃ γλυκύτατον εις τὸν περιυβριζόμενον. Σαμψὼν να συνκαπολεσθῆ μετά των Φι-

λισταίων. Η ήμέρα αὐτη θέλει εἶνε οδυνηρὰ δι' ήμους και διά τήν πατρίδα· εἶθε δὲ να μὴ ανατελέσῃ πώποτε.

Η αστυνομία εξακολουθεῖ άπαρακαλύπτως τὸ άποτρόπαιον έργον της, καταδικάζουσα καθ' έκάστην εις αυθαιρέτους φυλακίσεις και εις πρόστιμα πάντα πολίτην, όστις θεωρεῖται υπό της κυβερνήσεως αντίπαλος της Προστασίας. Με άλλους λόγους, όταν ή εισαγγελικῆ σοφιστήξ δεν δύναιται να συλλάβῃ εις τὰ άγκιστρα της τους πολίτας και να τιμωρήσῃ οὔτω τὰ φρονήματά των και τὰς ιδέας των, ιδού, εἴοιμη ή χαμηλὴ αστυνομία (αν δεν ήνε ανάγκη της ύψηλής,) ήτις άνευ πολλῶν στριφογυρισμάτων επιτυγχάνει τοῦ σκοπῦ θυμωσάσας. Επιστεῦσαμεν ποτὲ, δι' όλίγον, ότι ό αστυνόμος Κ. Ζηνίνης, χρηματίσας άλλοτε δικαστής, διετήρησεν αμυδράν τινα ιδεάν περί δικαίου και άδίκου· πρό πολλοῦ όμως μετεμελήθημεν, άφου εἶδομεν, ότι ή αστυνομία κατέστη τὸ δραστηριώτερον όργανον της κατὰ τοῦ εθνικοῦ κόμματος σταυροφορίας ταύτης των ήμερῶν μας. Γνωρίζομεν πόσον όκληρόν εινε τὸ να επαναλαμβάνῃ τις τὰ αὐτὰ καθ' έκάστην, αλλ' όπόταν διά τωσάτης ώμότητος αφαιρείται από τὸν πτωχὸν οικόγενειάρχην ό επιούσιος άρτος, όπως τιμωρηθῆ ό τοιοῦτος δι' έγκλημα τὸ όποῖον μηδ' ό καταδικάσας αὐτὸν τολμά να όμολογήσῃ, όταν ρίπτεται εις τὰς φυλάκας διά τους αἰτούς αλόγους λόγους, έργον της δημοσιογραφίας εινε λέγομεν, να καταγγέλῃ τὰ τοιαύτα ενόπιον της αδεκάστου κοινῆς γνώμης, ήτις αν δεν φέρῃ θεραπείαν, παρηγορεῖ τουλάχιστον τους παθόντας άδίκους. Παραλείποντες τὸσας άλλας αστυνομικὰς ποινας, εις τὰς όποιὰς κατεδικάσθησαν πρό καιροῦ άπειράριθμοι πολίται, αναφέρωμεν μόνον επί του παρόντος τὰς εσχάτως επιβληθείσας εις τους ΚΚ. Αποστολήν Τσελέντην, και Αναστάσιον Καρούσον εκ της περιοχῆς Ερίσου. Ο μὲν πρώτος εις τριῶν ήμερῶν κράτησιν, και πρόστιμον ενός ταλλήρου· ό δὲ δεύτερος εις δύο ήμερῶν κράτησιν και τσσαζῶν ταλλήρων πρόστιμον.

Αν ερωτήσῃ τις, διά ποίους λόγους κατεδικάσθησαν οὔτοι, ή αστυνομία έχει πρόχειρον τήν άπάντησιν· διότι, λέγει, εινε ταραξίαι. Μανθάνομεν προσέτι ότι ό αστυνόμος προσκαλεῖ πολλούς και τους ελέγχει, ότι αννεγίνωσκαν, ενόπιον άλλων, εφημερίδας, άπειλῶν αὐτους, ότι αν εξακολουθήσουν, θέλει τους τιμωρήσει, και τοῦτο όμως δεν μας εκπλήττει ποσῶς, διότι δεν εινε πρωτοφανές. Οποία έλευθεροτυπία! Εινε έλευθερον τὸ να γράφῃ τις εις τήν Επτανήσον, αλλ' εινε άπηγορευμένον τὸ ν' αναγινώσκῃ! Οι άνθρωποι οὔτοι αναποδογύρισαν ολόκληρον τήν λογικὴν του κόσμου τούτου!

ΕΛΛΗΘΡΩΜΕΝΗ ΕΛΛΑΣ.

Η ληστεία, ήτις πρό πολλοῦ κατεμάστιξε τὸν τόπον τοῦτον, πλησιάζει να κατασταθῆ. Πολλοί των ληστῶν έφρονεύθησαν εις τὰς μετὰ της δημοσίου δυνάμεως συγκρούσεις των, και άλλοι συνελήφθησαν και κατεδικά-

σθησαν. Εύχόμεθα εκ καρδίας τήν παντελή καταστροφήν ενός τοιούτου κακουργήματος, προξενούντος τωσαύτην υλικήν και ήθικὴν ζημίαν εις τὸ εθνος.

Ερριζόμεθα εκ του Αἰώνος τὸ όκόλουθον: — Ο αποθανών, κατά τὸ 1850, Ιωάννης Τρυφινόβιτος Τομπόλη, διέθεσεν υπὲρ της Ελλάδος τήν καταστάσιν του, σφισταμένην εξ ενός περίπου εκατομμυρίου ρουβλίων. Διά διαθήκης του άφησεν εις τήν τράπεζαν της Ρωσίας τὸ χρηματικὸν αὐτὸ εντοκον και άμετακίνητον μέχρις 60 ετών, λογιζόμενων από τὸ θανάτου του. Συγχρόνως δὲ όρισεν, ώστε λαμβανόμενα τότε, ήτοι τῷ 1910, τὸ τε κεφάλαιον και οι τόκοι, δι' επιτροπή: εξαμελοῦς, τριῶν Ρώσων και τριῶν Ελλήνων, να χρησιμεύωσι, τὸ μὲν εν τέταρτον ή πέμπτον εις άνέμερσιν ενός Λυκαίου, εκ των τόκων δὲ του λοιποῦ μέρους; να συντηρῶνται 60 μαθηταί εκ της Ηπείρου, οι διδάσκαλοι και λ. π. Σημειωτέον, ότι μέχρι της εποχῆς του 1910 τὸ κεφάλαιον και οι τόκοι θέλουσι σχηματίζει τὸ ποσὸν δέκα εκατομμυρίων περίπου.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

ΓΑΛΛΙΑ.

Νεώτερα εκ Γαλλίας δεν έχομεν, ειμή τὸν σχηματισμὸν νέου ύπουργείου ως ακολούθως. Επί της Δικαιοσύνης, ό Κορβέν, εισαγγελεὺς του Εφετείου Βούργης. Επί των Εξωτερικῶν, ό Τουργώ, πρώην πατρίκιος; Επί της Δημοσίας Εκπαιδεύσεως και των Εκκλησιαστικῶν, ό Κάρολος Ζιρώ, μέλος του Ινστιτούτου. Επί των Εσωτερικῶν, ό Θοριγνύ, παλαιὸς δικηγόρος παρὰ τῷ Ακυρωτικῷ. Επί του Εμπορίου και της Γεωργίας, ό Ζαβιέρους Καζαμπιάνκα, αντιπρόσωπος. Επί των Δημοσίων Έργων, ό Λακρόσ, Αντιπρόεδρος της Συνελεύσεως. Επί των στρατιωτικῶν, ό Στρατηγὸς Λεροά-δε-Σαινταρνὼ (Ιάκωβος Αρνὼ). Επί των Ναυτικῶν, ό Ιππόλυτος Φορτούλ. Επί των Οικονομικῶν, ό Βρόνδελ, Έφορος. Τὸ ύπουργεῖον τοῦτο, ως μὴ φέρων σχεδὸν οὔδεμίαν επιστημότητα εκίνησε τὸν γέλωτα όλης της Γαλλίας. Ο Πρόεδρος Α. Ναπολέων, θροσέων τήν δημοτικότητα τήν όποιαν ένεκα των αντιδραστικῶν του πράξεων έχασεν, εισῆξεν εις τήν Συνέλευσιν της Γαλλίας τήν πρότασιν του να καταργηθῆ ή νόμος της 31 Μαΐου. Η Συνέλευσις, πιστῆ εις τήν αντιδραστικὴν πορείαν της, απέρριψε τήν τοιαύτην πρότασιν· ως εκ τούτου δὲ τὰ πνεύματα εἰρίσκονται εις άκρον τεταραγμένον.

ΑΓΓΛΙΑ.

Τὸ κυριώτερον άντικείμενον τὸ όποῖον έπασχολεῖ τὸν λαόν του Αγγλίου, εινε ή έλευσις του Κοσοῦθ, εις τήν Αγγλίαν, τὸν ήρωα τῆς Ουγγαριακῆς άγώνος. Αἱ μεγάλες τρεκαί άρθίμως του άπεδόθησεν, και εκ μέρους του λαοῦ και εκ μέρους των Δημοτικῶν άρχῶν.

Τὰ τοιαῦτα θεωρήσας ό Πρόεδρος της Αυστρίας ως προσβόλην κατά της κυβερνήσεώς του, λέγουσιν ότι ανεχώρησεν εκ της Αγγλίας.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ.

Επιστολή εκ Γερμανίας αναγγέλλει, ότι όλα τὰ μυστικοσυμβούλια συνεφώνησαν να κηρύξωσιν άμέσως εις κατάστασιν πολιορκίας ολόκληρον τήν Γερμανίαν εν περιπτώσει κινδύνου. (Αἰών.)

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ο Κ. Σταύρος Φλαμπουράρης, εκ Αηζουρίου, κατεδικάσθη υπό του εκτελούντος χρέη αγορονομικὰ Κ. Λεωνίδου Κατσαίτου εις εικοσιενέα ήμερῶν φυλάκισιν. 'Και διά ποίαν αἰτίαν; Διότι έφερε τὸν πῆλόν του επί κεφαλῆς, καθ' ήν στιγμὴν ό έντιμος έπαρχιακὸς οὔτος σύμβουλος διατρέχων τήν αγοράν έσταμάτησεν εις τήν θέσιν, όπου ό ρηθεις Φλαμπουράρης έπωλοῦσε φργώσιμα τινὰ εἶδη. Ο Κ. Α. Κατσαίτης, αν αληθῶς έπεθυμοῦσε τὸ σέβας και τήν άγάπην του κοινου, όφειλε να έμμεῖνη σταθερὸς εις τὰς αρχάς, τὰς όποιὰς υπεκρίθη ποτὲ, ότι έπρέσβευεν. Αλλ' αν, άφ' ετέρου, οὔτω έφάνῃ εις αὐτὸν συμπερῶτερον να πράξῃ, έπρεπε τουλάχιστον να υπομένῃ, συναισθανόμενος τὸ άδικόν του, και όχι να δεικνύηται τωσοῦτω ματαιόφρων, ζητῶν από τὸν λαόν βεβιασμένας υποκλίσεις, και τιμωρῶν έντινα ήθελεν αποποιηθῆ να του προσφέρῃ τοιαύτας. Επιθυμοῦμεν να μὴ μὰς δώσῃ αἰτίαν ό Κύριος οὔτος να επανέλθωμεν και πάλιν εις τὰ αὐτὰ.

Η αστυνομία κατ' αὐτὰς ή ήλθεσε να επισκεφθῆ τήν οικίαν του εκ Αηζουρίου Κ. Σταμάτη Παπύρη, καθὼς και τὸ Τυπογραφεῖον της Σάλπιγγος. Ο λόγος δὲ των τοιούτων έρευνῶν ήτο ή μετατύπωσις του 10 αριθμοῦ του Ρήγα. Παρέλαβεν αὐτῆ όσα φύλλα εἶρεν εις τὸ τυπογραφεῖον και απήλθε κομπαζόουσα διά τήν νίκην της. Εἰς τήν οικίαν του Κ. Παπύρη δεν εἶρε τίποτε, ευχαριστήθη όμως ν' άρπάσῃ από τήν οικίαν του διανομείας της ρηθείσης εφημερίδος φύλλα τινὰ, και ν' απέλθῃ. Περιμένομεν να ιδῶμεν όποια κατηγορία ετοιμάζεται κατὰ του τύπου εις τοιαύτην περιπτώσειν.

Μανθάνομεν εκ Ζακύνθου, ότι τὸ δικαστήριον των ενόρκων απέλυσε παμψηφεί τους ένεκα άδικήματος του τύπου υπό του εισαγγελέως κατηγορηθέντας, ΚΚ. Πλάτωνα Τσίρη και Διονύσιον Μόζερα. Καθὼς εινε γνωστὸν οι ΚΚ. οὔτοι εδημοσίευσαν πρό καιροῦ φυλλάδιόν τι, επιγραφόμενον, Τὰ κυβερνητικὰ άνθρωπάρια κατὰ του καταστήματος ή Αδελφότης. Τὸ φυλλάδιον τοῦτο ετάραξε τόσον τήν κυβερνήσιν, ώστε δεν ήσχύνθη αὐτῆ να θεωρήσῃ τὸ τοιοῦτο ως έγκλημα καθοσιώσεως. Οι ένορκοι όμως χωρὶς να πτοηθῶσιν από τὰς φωνασίας και τους υποκριτικούς τρώμους της κυβερνήσεως και των παρασίτων της, απεράνηθησαν υπὲρ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΛΙΚΙΩΝ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΑΝ ΕΚΔΟΣΗΝ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ο ΧΩΡΙΚΟΣ.

τῶν κατηγορουμένων, με γενικὴν εὐχαρίστησιν ἅπαντος τοῦ κοινου. Ἡ ἐτυμηγορία αὕτη τιμᾷ μεγάλως τοὺς ἐνόρκους, καὶ δίδει μέγα μάθημα εἰς τὴν κυβέρνησιν, δίδουσα εἰς αὐτὴν νὰ ἐννοήσῃ ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐλπίζῃ ἀπὸ ἄλλου τυφλὴν ὑπηρεσίαν εἰς τοὺς ἀντεθνικοὺς σκοποὺς τῆς, εἰμὴ ἀπὸ μόνους τοὺς μισθωτοὺς ὑπαλλήλους τῆς.

Τὸ ταχυδρομεῖον ἤνοιξε διαφόρους ἐπιστολάς, τὰς ὁποίας ἔφερον ἐπιβάται τινὲς ἐκ τῆ. Ἑλλάδος. Ἡ κυβέρνησις ἐξήτουσεν ὡς φαίνεται νὰ εὖσῃ τὴν ἀπόδειξιν τῆς διαθρυλουμένης συμμοχίας τῶν ριζοσπαστῶν, μετὰ τῶν ληστῶν, τῶν ἐτοιμαζομένων, δῆθεν, νὰ ἐπιδραμῶσι κατὰ τῆς Κερκλληνίας. Ἀλλὰ τίποτε παρόμοιον δὲν εἶρε, καὶ τοῦτο ἐννοεῖται οἰκοθεν. Ὅποια ὁμως ἠθικὴ, τὸ νὰ εἰσδύωσιν οὕτω ἀσυστόλως εἰς τὰ μυστήρια τῶν ἀνθρωπίνων καρδιῶν! Ἀλλὰ δὲν ἔφθασε τοῦτο μόνον. Οἱ φέροντες αὐτὰ ἐπιβάται κατεδικάστησαν, ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας, διὰ τινὰ γράμματα εἰς ἑξ' ταλλήρων πρόστιμον, καὶ δι' ἄλλα πάλιν εἰς ἑν. Ἀγνοοῦμεν πῶς ὁ λόγος τοιαύτης διακρίσεως, λέγουσιν ὁμως, ὅτι ἡ ἀστυνομία προσδιώρισε τὸ πρόστιμον ἀναλόγως τοῦ ἀτόμου εἰς ὃ ἀπευθύνετο ἡ ἐπιστολὴ

Ἐδικάσθη καὶ κατεδικάσθη εἰς τριῶν μηνῶν φυλάκισιν ὁ Κ. Θρασύβουλος Λιθαδάς, διότι, ὡς ἀναφέρει τὸ κατηγορητήριον, ἀστειεύμενος οὗτος μετὰ τινων γνωρίμων του, παρώδησεν περικοπὴν τινὰ τοῦ Εὐαγγελίου, εἰς τὴν ὁποίαν ἀπαριθμεῖται ἡ γενεαλογία τοῦ Σωτῆρος, ἀντικαθιστῶν εἰς τὰ ἑβραϊκὰ ἐκεῖνα ὀνόματα, ἄλλα τινὰ τῶν πολιτικῶν μας ἀνδρῶν. Τὸ δικαστήριον ἐξέδωκε τὴν τοιαύτην ἀπόφασίν του, βασισθὲν μόνον εἰς τὴν ἀπλὴν κατάθεσιν τῶν χωροφυλάκων τῆς ἀστυνομίας.

Ἦτο ἤδη ὑπὸ τὰ πιεστήσια τὸ φύλλον μας, ὅτε ἐδημοσιεύθη ἡ ἀπόφασις τοῦ πλημμελειοδικείου, κατὰ τῶν κατηγορουμένων πολιτῶν ἐπὶ ἐξυβρίσει δημοσίων ὑπαλλήλων. Ἡ ἀπόφασις αὕτη εἶνε ὁποία τὴν ἐπεριμέναμεν. Ἴδου ἐν συνόψει αἱ ποιναί, αἵτινες ἐπεβλήθησαν εἰς ἕνα ἕκαστον: Οἱ ΚΚ. ἀδελφοὶ Λιθαθινόπουλοι κατεδικάσθησαν εἰς τριάκοντα μηνῶν φυλάκισιν. Οἱ ΚΚ. Σπυρίδων Μαλαχῆς καὶ Αἰμίλιος Πυλαρινὸς εἰς δεκαοκτώ. Οἱ ΚΚ. Ἀνδρέας Ραζῆς, Ἀνδρέας Μομφερράτος, Εὐαγγελινὸς Λαμπήρης καὶ Σωτήρης Χαλικιόπουλος εἰς φυλάκισιν ἑπτὰ μηνῶν. Οἱ ΚΚ. Σπυρίδων Μοντεσάντος καὶ Παναγῆς Πρωτομάστορας εἰς πέντε ἡμισυ. Οἱ ΚΚ. Δημήτρ. Θικκὸς καὶ Σπυρίδ. Ρένεσης εἰς τριῶν μηνῶν φυλάκισιν, ὁ Κ. Δημήτρης Φουντοῦκας εἰς δύο.

Ἐν τοσοῦτω, ὅσον μὲν διὰ τὴν οἰκογένειαν τῶν ΚΚ. Μομφερράτων, παρατηροῦμεν, ὅτι ὁ Κ. Ἰωσήφ κατεδικάσθη εἰς ἐξορίαν διότι ἐξέδιδε τὴν Ἀναγεννήσιν, ὁ Κ. Ἀνδρέας κατεδικάσθη εἰς φυλάκισιν, ὡς ἀδελφὸς τοῦ συντάκτου τῆς Ἀναγεννήσεως, ὁ δὲ ἄλλος αὐτοῦ ἀδελφὸς Κ. Σπυρίδων Μομφερράτος ἐπρίτκεται ὑπὸ κατηγορίαν, καὶ δὲν ἀμφισβῶμεν, ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θέλει καταδικασθῆ καὶ οὗτος, ὡς ἀδελφὸς τοῦ συντά-

κτου τῆς Ἀναγεννήσεως. Ὁ περὶ τύπου λοιπὸν νόμος, τιμωρεῖ εἰς τὴν ἑπτάνησον. ὄχι μόνον τοὺς Συντάκτας τῶν ἐφημερίδων, ἀλλὰ καὶ τοὺς συγγενεῖς αὐτῶν!

Περὶ δὲ τῶν ἄλλων, οἵτινες εἶνε οἱ πλείστοι οἰκογενεῖς καὶ ἔξω διὰ τοῦ ἐργοχείρου των, τί νὰ εἰπομεν; Φρίκη κατέλαβε τὸ κοινὸν ἅπαν ὅταν εἰσθεῖ, ὅτι διὰ τῆς αἰματηρᾶς ταύτης καὶ κδικῆς ἀπεργασεως ῥίπτονται ὀλόκληραι οἰκογένειαι εἰς τὴν ἀπελπιστικὴν ἀωνίαν τριάκοντα, ἢ δεκαοκτὼ ἡηνῶν, καὶ καθεὶς ἀμφισβῶλλει ἂν ἀνθρώπινος καρδία ἠδύνατο νὰ συνανεσθῇ εἰς τοιαύτας βιαιοπραγίας καὶ σκληρότητας. Ἡμεῖς δὲ θαυμάζομεν πῶς πράξεις, αἵτινες ἐπροξένησαν τοσαύτην φρίκην εἰς τὸ κοινὸν, δὲν ἐμάλαξαν ποσῶς τὰς καρδίας τῶν αὐτουργῶν των. Ἐπὶ τοῦ σοβαροῦ τούτου ἀντικειμένου καὶ ἄλλων ὁμοίως φύσεως θέλομεν ἐπανέλθει.

Διαθρυλλεῖται, ὅτι εἰς τινὰ δικαστὴν ἐπροτάθη, ὡς βραβεῖον, ἡ Προεδρεία τῶν δικαστηρίων, ἂν οὗτος ὑπηρετήσῃ ὡς δικαστὴς τὴν κυβέρνησιν εἰς τὰ κατὰ τῶν ριζοσπαστῶν σχέδιά της. Οἱ ἀναγνώσταί μας, ἂν ἔτυχε νὰ παρατηρήσωσι ποτὲ τὰ πηδημάτα τὰ ὁποῖα κάμνει κἀνὲν κυνᾶριον, ὅπως ἀρπάσῃ με τὸ στόμα τεμάχιον ἄρτου τὸ ὁποῖον τοῦ θέτουσιν, ἐπὶ τούτου, εἰς ὑψηλὸν τι μέρος, θέλουσιν λάβει ἰδέαν τινὰ, καὶ περὶ τῶν πηδημάτων τοῦ δικαστοῦ τούτου τὰ ὁποῖα κάμνει διὰ τὴν ἀπολάυσιν τὸ προταθὲν βραβεῖον.

Ἀποστέλλει οὗτος, λέγουσι, τὰς δυστυχεῖς δικογραφίας εἰς τὴν οἰκίαν δοκίμου τινὸς δικαστοῦ, καὶ οὗτος πάλιν τὰς σύρει εἰς ἄλλην πλήρη ἈΝΘΡΩΠΩΝ καὶ ΡΟΔΩΝ, ὅπου λαμβάνουσι τὴν τελευταίαν ἐπεξεργασίαν. Μετὰ ταῦτα τὸ δικαστήριον, σκεφθὲν καὶ θεωρήσαν ἐκφέρει τὰς ἀποφάσεις του.

Τὸ ἑσπέρας τοῦ παρελθόντος Σαββάτου, 3[15 Νοεμβρίου, ἠνοίχθη τὸ Θέατρον, πρὸς ὄφελος τοῦ Κυρίου Α. Καπνίσου, Ζακυνθίου, ὅστις ἔφαλε διὰ τῆς Κιθάρου, ἐπὶ τῆς σκηνῆς, διάφορα μουσικὰ τεμάχια, χειροκροτηθεὶς διὰ τὴν ἐξαισίαν ἱκανότητά του ἐνθουσιωδῶς ὑπὸ τοῦ κοινου.

Ὁ περιώνυμος ποιητὴς Κύριος Ρεγάλης ἐποίησεν ὑπὲρ αὐτοῦ, εἰς τοιαύτην περίστασιν, ἱτχλιστὶ τοὺς ἀκολούθους στίχους, τοὺς ὁποῖους εὐχαρίστως δημοσιεύομεν.

Allor che, ricco d' armonie, Capnissi

Sulla Chitarra tiene

Gli' intenti sguardi fissi,

Assorto oblia le sue passate pene,

E rapito in un Ciel di suoni eletti

Versa ne' petti altrui dolci diletti.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ C. Regaldi.

ΒΙΒΛΙΟΠΛΗΘΗΡΟΝ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΦΟΡΕΙΑ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΤΥΠΑ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Η ΣΑΛΠΙΓΓΕ.